

metens den tredie maaskee kun var et Par Maaneder gammel, eller i alt Fald var født i det samme Aar, da Faberen drog til Danmark. Som den ene Kategori kan man altsaa stille saadanne Folk, der ved hele deres Opdragelse høre til Danmark og kun ved Fødselens rene Tilfældighed tilhøre Udlandet. Naar vi tænke os, at der blev Spørgsmaal om at vurdere disse Folks Værdighed, saa er det klart, at dette Spørgsmaal for deres Vedkommende vilde have en ganske anden Form, end naar der er Tale om En, der først som voksen Mand er kommen hertil. Naar et Barn er kommet hertil, da det kun var et halvt Aar gammelt, og er voxet op og opdraget her, og dette Barn da, efterat være blevet voksen Mand, skulde befindes at være uværdig til at være vor Medborger, vilde det være Synd at kaste ham tilbage til Udlandet; thi det vilde jo da være vor Opdragelse, forsaavidt man kunde søge noget Ansvar i Opdragelsen, der egentlig var Skylden for, at han var bleven, som han var. Der kan egentlig ikke reises Spørgsmaal om personlig Værdighed ved dem, som væsentligt tilhøre Danmark og kun have en tilfældig Forbindelse med Udlandet. Den anden Kategori omfatter derimod dem, der, efterat de ere komne til Skjelsaar og Alder, og efterat deres Bevidsthed er bleven ubivillet i et andet Land, ere komne her til Danmark. For deres Vedkommende stiller Forholdet sig jo ganske anderledes. For det Første maa der til dem stilles den Forbring, at de skulle være fuldstændigt uplettede i borgerlig Henseende, og dernæst —, det har den ærebe Indenrigsminister ogsaa fremhævet —, at de skulle have givet Tegn paa, at de have knyttet sig til Landet, idet de have erhvervet sig en vis fast Beskæftigelse, et fast Kald, og have været her et vist Antal Aar. Da der altsaa er visse saadanne Forudsætninger, som vi bør gaae ud fra ved Meddelelsen af Indfødsret, er det jo bedst, idet den almindelige Forudsætning om uplettet Rygte og om en fast Beskæftigelse ansees givne, at fastsætte en omtrentlig Regel for, hvormange Aars Opford vi ville forlange, for at vi ikke skulle komme i det Tilfælde at blive inconsekvente, og for at det ikke skal komme til at synes os, at Ministeren er for lemsældig, eller Ministeren, at vi

ere for strenge. Desuden vil dette ogsaa blive af Betydning for dem, der skulle give Anbefalinger og Raad med Hensyn til sliige Ansøgninger. Det turde altsaa i alle Maader være bedst, at vi arbejdede hen til at faae en vis fast Praxis med Hensyn til Betingelserne for at give Indfødsret til dem, der som virkelige Fremmede komme hertil. Men naar man gaaer ind paa dette Spørgsmaal, da synes det mig rigtignok ogsaa, at man skulde tage det Spørgsmaal under Overveielse, som før blev nævnt, men som jeg, skjøndt ogsaa jeg havde lagt Mærke til det, næsten krympede mig ved personligt at nævne, fordi det syntes mig at være haardt at reise et saadant Spørgsmaal ved et enkelt, maaskee svageligt, maaskee i fattige Aar levende Væsen, en Kvinde, der har arbejdet rebeligt for at fortjene sit Brød her. Men det Spørgsmaal bør dog komme frem, om det i sig selv er sømmeligt, at Indfødsretten, der jo dog maa opfattes som et Complex af politiske Rettigheder, af Lovgivningsmagten tilstaaes Kvinder, skjøndt de idetmindste ikke endnu her i Landet kunne udøve politiske Rettigheder, og tilstaaes dem ligefrem som en Afgang ikke til den almindelige Forsørgelsesret, men til en særlig Forsørgelsesret, forsaavidt Indfødsret skulde være forefæret som Betingelse for Optagelse i en eller anden Stiftelse. Jeg er sandelig ikke streng ligeoverfor de Ulykkelige, som kunde trænge, og det kunde maaskee være rigtigt, om man fik en almindelig Regel, ifølge hvilken en Mand eller Kvinde, der i et vist Antal Aar med uplettet Vandel havde ernæret sig stadigt her i Landet, med Hensyn til Forsørgelse ogsaa i de Stiftelser, der kræve Indfødsret, skulde betragtes som indfødt, men, saalænge der ikke findes en saadan almindelig Bestemmelse, synes det mig lidet ønskeligt, at Lovgivningsmagten sættes i Bevægelse for at tilstaae Enkelte under Navn af Indfødsret en

R e t t e l s e .

Sp. 96, Lin. 5—6 f. o.: „Forflag fra Formanden om Bestemmelser med Hensyn til Statsrevisionen“: læs: „Forflag fra Formanden med Hensyn til Bestemmelserne om Statsrevisionen“.